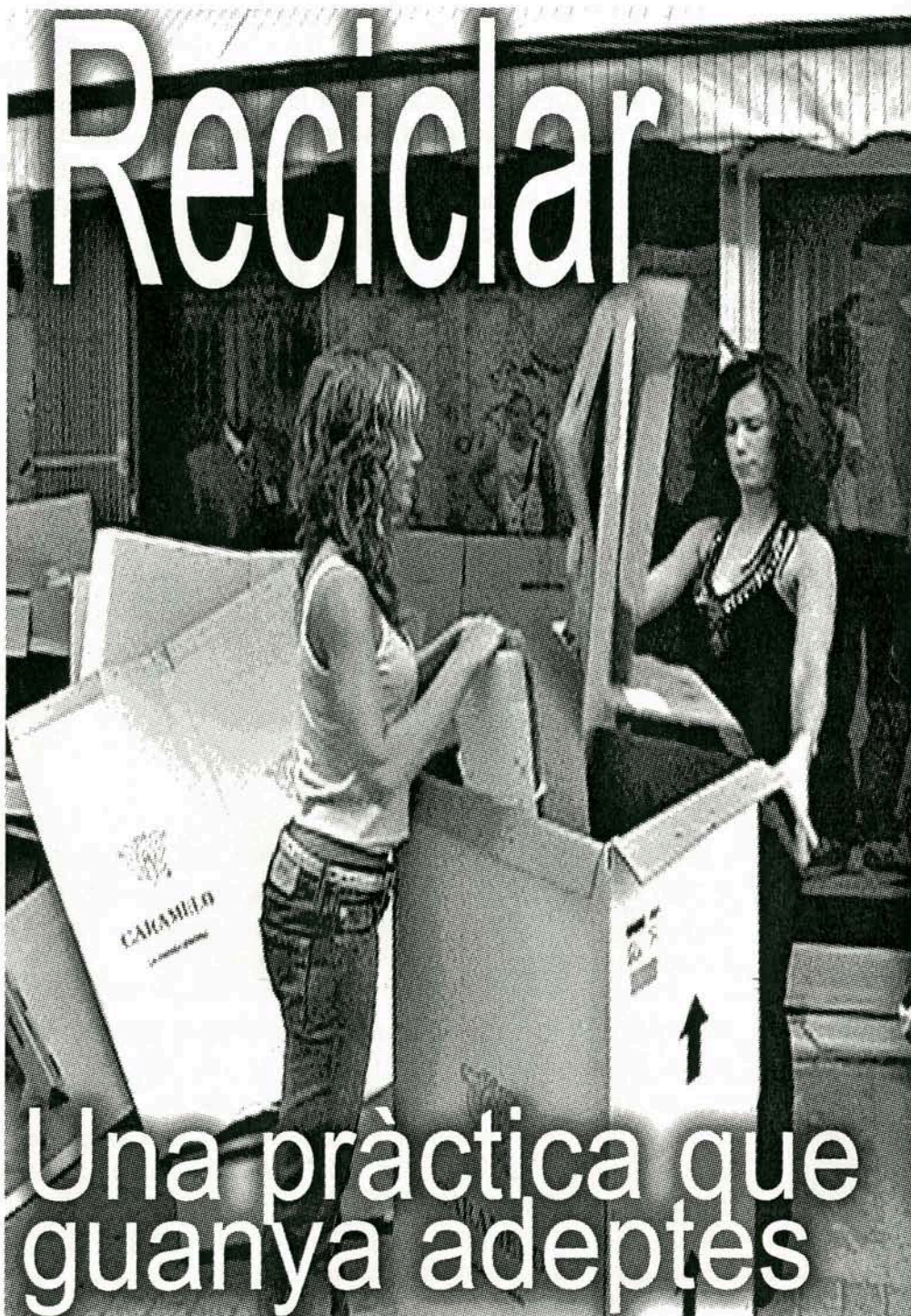

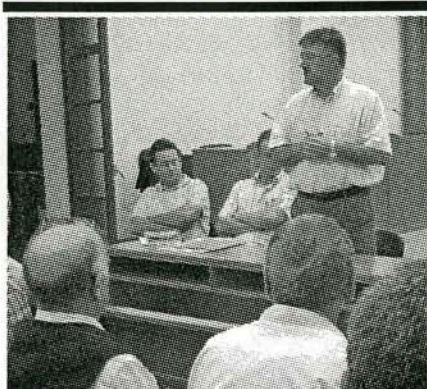
la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 23 de setembre de 2005 • Núm. 502 • Any X • 1 Euro

ESPORTS: Bons resultats per als equips de futbol benicarlandos al campionat

Una pràctica que guanya adeptes

Benicarló decidirà el traçat de l'N340 pel seu terme

Nou lliurament del col·leccionable més útil per a ser bons caduferos?"

Reduir contaminats a més de reciclar

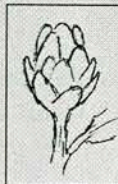
Amb la iniciativa dels comerciants d'arreglar els cartons a les seues botigues durant la setmana, per a reciclar-los després, sembla haver arribat la consciència mediamambiental a un dels sectors productius de la ciutat. Una iniciativa lloable si no fos perquè és secundada per una minoria. Mentre estem cansats de veure en diversos punts de la ciutat, carrers Pius XII, plaça sant Bartomeu, plaça constitució, etc., al costat mateix dels propis contenidors de paper i cartó, piles d'envasos d'aquesta matèria allí dipositats, sense que l'administració haga fet, fins ara, absolutament res. Fins i tot la pròpia administració hauria de predicar amb l'exemple i ser la primera en acomplir aquesta

norma amb la gran quantitat de desperdici de paper que genera i no recicla. Certament cal que tots, ciutadans, empresaris, comerciants i administracions anessem de la ma contra el greu problema de la gran quantitat de residus que generem. Però el més important, realment no és reciclar, que ja està bé, sinó reduir en origen tota aquesta matèria supèrflua, envoltoris principalment, que em la majoria de casos és la que més acaba contaminant. Si reduïm en origen, probablement estalviariem molts diners i contaminariem menys. Però això són les administracions les que ho han de potenciar i fins i tot obligar. Ens juguem massa: el futur del nostre hàbitat.

502

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: moltes carxofetes xicotetes i ben tendres per a tots els xiquets i xiquetes de tres anys que aquestes setmanes, entre plors, llàgrimes i males cares, han anat entrant a les escoles. Ja són grans i han de deixar les guarderies per a anar a l'escola amb els germans majors. Pobrets!

PANISSOLA: un bon grapat de panissoles per als responsables de la neteja del poble. El canvi polític no s'ha notat en res. El poble continua tant brut com estava: papers, puntes de cigarrets, bosses de plàstic, caguerades de gossos, fem fora dels contenidor, ... de tot. Aquesta panissola la fem extensiva no només als polítics sinó també al porcs, sense perdó, que embruten. Algú ha sentit a les notícies que faran a Barcelona i a París?

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Recicla que alguna cosa queda

El reciclatge comença a donar els seus fruits a Benicarló. Encara així, ara per ara, sembla ser que pocs sectors econòmics s'ha adherit a la proposta encetada per alguns botiguers.

L'administració local també s'hauria d'incloure per donar exemple.

text REDACCIÓ

Quasi cinc mil cinc-cents quilos de cartó s'han arplegat en els vuit primers mesos de l'any durant la campanya que el consistori realitza entre els comerços del centre de la ciutat. La major part dels comerciants s'han adherit a esta campanya durant els prop de dos anys que porta en marxa. L'objectiu fonamental és evitar que el centre de la ciutat quede 'sepultat' pels cartons dels comerços com continua ocorrent a causa de la falta de sensibilitat de moltes persones. Un bon nombre de comerciants trauen cada divendres al matí els cartons que al llarg de la setmana han anat acumulant en els seus magatzems. Un camió de l'empresa Pellicer, emplaçada a Amposta, realitza el recorregut pel nucli antic. L'operari se sorprèn cada setmana amb la gran quantitat de cartons que es veu obligat a arplegar. I és que cada vegada més, els comerciants es consciencien de la necessitat d'arplegar el cartó per al seu reciclat. Una vegada en el camió, els embalatges són traslladats a una planta de reciclat, on són sotmesos a diversos processos que permeten el seu reutilització. Des del consistori s'ha expressat la satisfacció per l'èxit de la iniciativa, encara que s'ha reconegut que el servei ha de millorar-se i ampliar-se a causa de la demanda que està tenint. En aquest sentit, des de la regidoria de Medi Ambient s'ha anunciat que el servei d'arplegada de cartons pel nucli antic es va ampliant poc a poc per la demanda existent i que per l'any vinent, s'iniciarà una campanya de sensibilització encaminada a la conscienciació

dels propietaris de negocis en esta zona de la ciutat.

És curiós destacar les dades dels mesos en què més cartó s'arplega entre els comerciants. L'any pas-

sat, van ser els mesos de setembre i octubre. Les dates coincideixen amb l'inici de la temporada d'hivern en les botigues de moda. És molt possible que la quantitat de cartó estiga relacionada amb el volum dels embalatges de la roba d'hivern, molt més voluminosa que la d'estiu. Enguany, guanyen els mesos d'abril i maig, que també coincideixen amb l'inici d'una temporada en les botigues de moda: la de primavera-estiu.

Durant l'any passat, un total de deu tones de cartó es van arplegar en els comerços del centre de la ciutat que s'han adherit a la iniciativa del consistori. Pocs, asseguren. Les xifres augmenten si ens fixem en les quantitats arplegades en els iglús blaus, destinats a aquest fi: 206 tones al llarg de l'any passat i 88'5 segons les dades referides de

gener a juny. Entre l'abocador i el Punt Verd, un total de 255 tones de cartons es van dipositar durant el 2.004, mentre que en el que va d'any, allí s'han arplegat 133 tones.

El propietari d'Electrodomèstics Climent, situat en el carrer Sant Joan, diu que els envasos que posa a la porta del seu establiment els divendres "són només una part dels què utilitzem al llarg de tota la setmana". Climent es veu obligat, per l'escassetat d'espai en el seu magatzem, a realitzar diversos viatges al punt verd i contenidors específics diverses vegades durant la setmana. És per això que ha reclamat al consistori "que augmenten el servei" i que passen diverses vegades a la setmana. Climent és usuari d'esta iniciativa des que es va posar en marxa "perquè tots hem de col·laborar per a que el planeta estiga més net". A les portes del seu establiment es pot veure cada divendres al matí un munt de cartons. Com ell, nombrosos comerciants realitzen la mateixa operació.

MULTARÀN ALS QUI NO RESPECTEN ELS CONTENIDORS

En l'altre costat de la balança, els que es dediquen a tirar els cartons fora dels contenidors. La regidoria de Medi Ambient de l'ajuntament de Benicarló ha remés cartes als comerços de la ciutat recordant-los l'obligació de dipositar els cartons en els contenidors adequats. Sergi Pitarch, regidor delegat de l'àrea, ha explicat que encara no s'ha aconseguit que els comerciants es consciencien de la necessitat de l'ús d'estos contenidors, la qual cosa provoca que la ciutat es veja a vegades 'sembrada' d'embalatges de cartó. En aquest sentit, s'ha

superar les 10 tones l'any

ve de la pàgina anterior

detectat que, a vegades, determinats comerços els dipositen al costat dels contenidors de fem i inclús al costat mateix dels propis contenidors de cartó. En estos casos, el consistori els ha remés un escrit demanant la conscienciació ciutadana. Pitarch no descarta començar a imposar sancions a qui no faça cas de les indicacions del consistori.

D'altra banda, els mateixos escrits estan sent remesos " als que pengen cartells per les parets i sobre el mobiliari urbà", com fanals, cartells indicadors i inclús els pannells d'informació comercial que existeixen en distints punts de la ciutat. Així, ha recordat que "no fa molt de temps, els anunciants omplien els comerços i demanaven permís per a penjar els cartells en els vidres". Esta pràctica, per desgràcia, s'ha abandonat i la ciutat sol estar 'entapissada' de cartells anunciadors de la més diversa índole. L'edil de Medi Ambient està estudiant la col·locació de diversos suports en distints punts de la ciutat que permeten la instal·lació dels anuncis i que eviten "la mala imatge que s'està donant de la ciutat".

LES DADES DEL RECICLAT A ESPANYA

Set de cada deu llars espanyoles separen alguns dels residus que generen, però només quatre de cada deu separen tots els envasos. Així ho indica un estudi sobre hàbits de la població espanyola davant de l'arreglada i reciclatge de residus, fet públic recentment per Ecoembes, entitat que gestiona l'arreglada selectiva d'envasos per al seu tractament. Segons l'enquesta, només el 45% de les llars espanyoles declara separar tots els tipus d'envasos, ja siguen de plàstic, briks, llaunes o envasos de cartó, paper i vidre.

La majoria de les llars que declara separar i portar els residus als contenidors ho fa bé, encara que es detecten errors que provoquen que un 14% relacione incorrectament objectes de plàstic - que no són envasos- amb el contenidor groc (només envasos de plàstic, briks i llaunes), i un 7% tira els

briks al contenidor blau (dedicat a cartó i paper). El contenidor groc és menys utilitzat que el de paper/cartó i el de vidre, i encara es presta a major confusió quant als distints tipus d'envasos que admet.

En el 66% dels casos és l'ama de casa qui diposita els residus en el contenidor; en el 32% el pare o espòs, i en el 17%, són els fills. Entre els principals motius que porten als ciutadans a separar els seus residus, destaca l'atenció del medi ambient (75%), el fet que vagen a ser reciclats (59%), perquè hi ha diversos contenidors (34%), la pròpia satisfacció personal (23%), i per comoditat i orde (12%).

En 2003, el sistema gestionat per Ecoembes va recuperar 1.096.545 tones de residus d'envasos (un 16% més respecte al 2002), en 73 plantes de classificació d'envasos, de les quals 12 són noves. D'estes tones, 294.000 es van transformar en energia i 802.078 van ser reciclades, la qual cosa significa un 73% del total recuperat i un 18% més que l'any anterior.

Per materials, en 2003 es van reciclar 467.894 tones de paper i cartó (12,5% més que l'any anterior), 183.651 tones de metalls (un 23% més), 140.660 tones d'envasos de plàstic (32,6% més), i 9.872 tones de fusta.

En l'actualitat, 38,7 milions d'espanyols tenen accés a un contenidor

blau per a l'arreglada de paper i cartó (enfrent dels 36,5 milions en 2002) i 34,5 milions a un contenidor groc per a envasos lleugers (29,2 milions l'any anterior).

El sistema de gestió d'envasos per al seu posterior reciclat d'Ecoembes és el segon major d'Europa - després d'Alemanya- amb 11.638 empreses adherides (responsables del 85% dels envasos del mercat).

Les tarifes del Punt Verd augmentaran un 32% a partir de 2006

A causa de l'increment en la població incorporada a l'arreglada selectiva, conseqüència del creixent nombre de municipis que adopten este sistema, a més del tradicional de fem en massa, i al cada vegada major volum de tones recuperades i reciclades, Ecoembes, com a societat sense ànim de lucre gestora del SIG, aplicarà una pujada de les tarifes del Punt Verd a partir de 2006.

Les noves tarifes suposen un increment mitjà del 32% en tots els materials. Com a exemple, les noves tarifes del punt verd suposen en una llanda de refresc de 33 cl. 0.14 cèntims d'euros, en un briks de llet 0.57 cèntims d'euros i en una terrina de iogurt 0.09 cèntims d'euros. Des de la seua fixació en 1998, les tarifes del Punt Verd van experimentar una única variació en 2004. La dita pujada es va plantejar necessària per a fer front al dèficit arrossegat des de 2001, i que fins a l'any 2003, va quedar cobert gràcies a l'excedent dels primers anys. Prèviament a esta pujada de tarifes, Ecoembes ja va comunicar a les empreses adherides la necessitat de realitzar una última pujada important, una vegada s'arribara a la pràctica totalitat de la població, situació que es planteja a partir de 2006.

Estes quantitats són empleades per Ecoembes per a finançar el cost extra que suposa a les administracions locals i autonòmiques la implantació de l'arreglada selectiva d'envasos lleugers i paper/cartó respecte a l'arreglada tradicional de fem, tal com estableix la Llei d'Envasos.

Formació i mercat de treball

Irreflexions

text JOAN RAÛL BURRIEL

El cap de setmana passat vaig vore i escoltar per una cadena de televisió local unes declaracions de l'actual director de l'IES Ramón Cid, Ángel Esteban. Deia el professor Esteban que en els darrers cursos està notant que a l'hora que es produeix un progressiu descens dels alumnes que trien l'opció de batxillerat de ciències, està tenint lloc un augment del nombre dels que escullen l'opció de lletres o humanitats. Es de suposar que aquesta preferència de trajectòria educativa tindrà continuïtat en la universitat.

Permeteu-me que avui us parles des del coneixement d'aquest tema que comporta la meua ocupació de tècnic de l'Observatori Ocupacional de la Universitat Jaume I. Des dels serveis d'ocupació de les universitats valencianes i espanyoles ens estem adonant que en l'actualitat hi ha un desequilibri en els estudis que han cursat els titulats universitaris i aquells perfils laborals demandants pel món empresarial. Aquesta anàlisi el fem, evidentment, des d'una òptica esbiaixada centrada en els interessos econò-

mics de la societat. Però recordem que aquest és el paper dels serveis d'ocupació universitaris. Els objectius de la educació superior pública són molts, i la inserció laboral és només un d'ells, però important.

Davant la creença generalitzada que existeix un excés de titulats universitaris que provoca que aquests tinguen problemes d'inserció laboral, la realitat és que en el País Valencià i en l'estat espanyol hi ha un nombre de titulats universitaris en els sectors productius per sota de la mitjana europea. Fins i tot la tendència europea és d'augment de titulats, situació que també trobem en les nostres terres, però amb menor força, cosa que fa que es retarde la confluència en les estadístiques de graduats.

Mentre que en la resta de la Unió Europea el nivell educatiu del conjunt de treballadors es distribueix més o menys de la següent manera: 20% amb pocs estudis, 45% amb estudis secundaris (sobre tot formació professional) i un 35% de titulats universitaris (disculpeu que no recorde xifres exactes, però la proporció ve a ser aquesta), la situació del País Valencià (que compartim, es clar, amb l'estat espanyol) és d'un 45% de treballa-

dors amb pocs estudis, un 20% amb estudis secundaris (i ací els estudiants de batxillerat superen als de formació professional) i un 35% de titulats universitaris. El desajust és manifest. Els empresaris valencians i espanyols tenen seriosos problemes per a contractar, per exemple, enginyers tècnics de diverses especialitats. De fet, molts dels estudiants d'aquestes carreres comencen a treballar quan encara no han acabat els estudis, tal és la pressió dels ocupadors per a contractar-los. Evidentment aquesta situació no va a canviar a curt o mig termini si són certes les percepcions del professor Esteban.

Per a diagnosticar la situació amb claredat i decidir un conjunt d'intervencions útil el Govern Valencià compte amb amplies competències en política educativa, universitària, econòmica i d'empresa que hauria d'usar. Des del món dels serveis universitaris d'ocupació, em sembla que les accions a emprendre per resoldre aquesta situació passen per millorar les accions d'orientació als estudis i al futur professional en tots els nivells educatius, sobre tot en la transició de secundària a la universitat.

Trobada bonsai

Benicarló acollirà entre el 3 i el 5 de desembre un congrés internacional de bonsais. Organitzat per l'Associació de Bonsais de Benicarló, la trobada servirà per a presentar a Espanya la Nippon Bonsai Sakka Kyookai. "Som l'única associació d'Espanya que formem part d'ella", afirma José Luis Pitarch, president de l'associació benicarlanda.

Per a això, han hagut de passar per un rigorós procés selectiu que els ha obligat a demostrar que són mereixedors de formar part de la més prestigiosa associació d'artistes de bonsais del món. A més, els benicarlandos han aconseguit ser acceptats com a asso-

ciació i ser els únics associats del món amb esta condició. Amb motiu de la presentació de l'associació a Espanya comptaran amb la presència del gran sensei o president de la Nippon Bonsai, Tomio Yamada, que impartirà un taller durant la celebració del congrés. Yamada és l'únic gran mestre que queda viu d'este corrent. Cal recordar que la Nippon és una organització que agrupa els mestres professionals del corrent més filosòfic i tradicional de l'art i el bonsai que existix en el món. La integració de l'associació benicarlanda en la nipona, a més, tindrà com a conseqüència en el 2.006 la fundació de l'escola de bonsais japonesa a Espanya, que tindrà la seua seu a Benicarló. El director del centre serà Chiharu Imai, el més jove dels mestres japonesos.

Lligats al temps

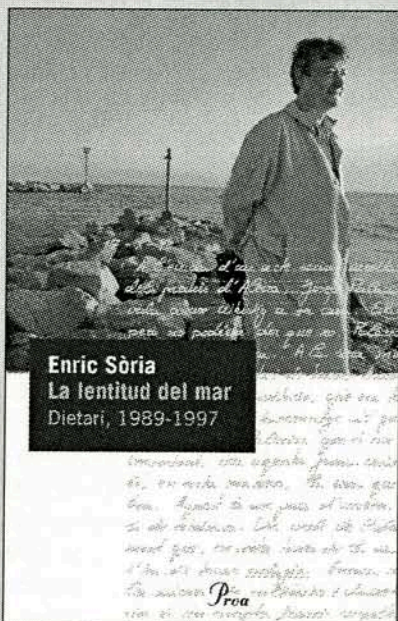
Libres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ENRIC SÒRIA. *La lentitud del mar.* (Dietari, 1989 - 1997). Barcelona. Edicions Proa. 2005. 358 pàgs.

La lentitud del mar és el segon dietari que publica Enric Sòria, amb el què va ser premiat amb el XXV premi Carles Rahola d'assaig. Si en el primer, Mentre parlem, l'autor ens apropava als seus anys de formació, en aquest ja ens el trobem en els inicis del camí cap a la maduresa. El dietari s'inicia el 15 - I - 1989, amb un propòsit, el desig d'escriure, el desig de manifestar idees, i acaba el 20 - IV - 1997 amb la reflexió del que és un dietari: "*Escrit dins del temps, acceptant el seu ordre, un dietari no pot ser altra cosa que una llarga il·lustració d'aquesta veritat. Aquest és el seu destí i el seu valor. Avui - sempre és avui - , cal viure una altra vida.*" Entremig el poeta anirà desgranant els dies, farcits amb un ample ventall d'interessos.

En aquests anys el món hauria de sofrir grans canvis polítics i així el poeta assistirà a la caiguda del mur de Berlín, i encara que

adverteix que l'evolució política dels països de l'Est l'alegra, també mostra preocupació "*El sistema en què vivim, sense contrapesos, ni que siga retòrics, pot ser molt més infernal del que ja és*", el desastre de l'antiga Iugoslàvia, o la primera guerra de l'Iraq, que també surten al llibre, semblen donar-li la raó.

Els viatges ocupen un lloc destacat en el llibre, sobretot sovintegen les visites a Alemanya, que aquests anys viu el complicat procés de la reunificació, també

un viatge a la República Txeca dona lloc a interessants pàgines i reflexions.

La filosofia ocupa un lloc cabdal en el dietari, des de breus aforismes a llargues disquisicions sobre els més variats interessos humans, i sobretot la presència de Jünger, fins al punt que podríem parlar d'un diàleg constant amb l'escriptor alemany.

Com no podia ser d'una altra manera la literatura està present en moltes pàgines, des de les tertúlies amb Marc Granell i Josep Piera, a una àmplia dissertació sobre els autors catalans de postguerra, i des de la reflexió literària sobre la seua pròpia literatura, a la d'altres autors.

Les petites anècdotes de la vida quotidiana, els sentiments davant l'amor, la malaltia o la mort, són altres del temes que forneixen aquest dietari d'Enric Sòria. Un dietari, la lectura del qual ens fa fruit d'unes pàgines de molt bona literatura i confirmen l'escriptor d'Oliva com un excel·lent prosista, i com un home amb un aguda capacitat d'anàlisi i profunditat de pensament, tal com poder comprovar en les seues col·laboracions en premsa.

Capítol 2

text DOCTOR CLIMENT

Un banyet al Morrongo i un gelat al xiringuito de la platja per conèixer els estiuejants de tota la vida. El facultatiu es refà així de la dura jornada a l'hospital.

Una passejada pel port per veure les barques de transmall i d'arrossegament. Quantes ! Caminant per l'explanada es troba les remendadores reparant les xàrcies, que li expliquen com era la llotja de peix de tota la

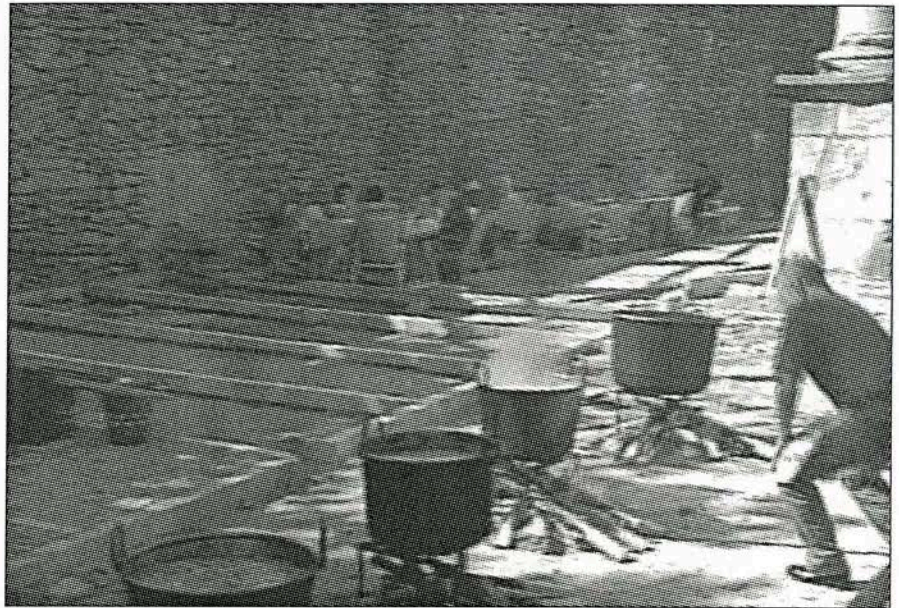
vida. Ara però, li han contat que la "barraca" li han dit nova ha passat pàgina a la història del port.

Romeria sense olleta

text NATÀLIA SANZ

La Peña Setrill i la Confraria del Rosario de Benicarló celebren este cap de setmana la tradicional Romeria a la Font de la Salut de Traiguera, que complix enguany el 145 aniversari de la seua creació. Nascuda de la devoció dels benicarlandos a la Mare de Deu de la Font de la Salut, enguany les celebracions es veuran privades del tradicional plat de 'olleta benicarlanda' que al migdia ofería la Peña Setrill. El motiu no és un altre que l'estricta prohibició de fer foc en espais oberts que estarà vigent fins al mes de novembre. Des de l'any 1995, la peña cuinava en la con-tornada del santuari el plat típic benicarlando, que s'oferia a l'hora de menjar als romers que s'havien desplaçat fins a Traiguera.

La romeria es concentrarà a les set menys quart del matí en el casal de la Peña Setrill i es dirigirà a l'Església de Sant Bartomeu, on es llançarà el coet anunciador de la romeria i partirà oficialment el seguici. A les nou i quart, està prevista una parada per a esmorzar a Càlig i a les deu i mitja, la trobada amb la confraria del Rosario ja en el santuari. A eixa hora s'iniciarà el rés del Rosario i a continuació s'oficiarà una missa

de campanya en l'exterior del temple, que enguany està ocupat per l'exposició Païssatges Sagrats. Després de menjar en el recinte, la tornada està prevista sobre les tres i mitja de la vesprada.

En 1.861 els benicarlandos van iniciar la tradició de pelegrinar en el mes de setembre al santuari de la Mare de Deu de la Font de la Salut de Traiguera. Des de llavors, la confraria no ha deixat ni un sol any de recordar este esdeveniment, mantenint viva una devoció que va nàixer en els alhors del segle XIX. Per aquelles dates, les famílies acomodades de Benicarló passaven els seus

estius en el santuari, allotjant-se en l'hostal recentment restaurat i beneficiant-se de les aigües del brollador, amb propietats curatives i medicinals. Les nombroses gràcies que van rebre de la Mare de Déu van fer que el seu culte fora guanyat simpatitzants entre els benicarlandos i que es creara la romeria per a agrair els favors divins. En 1.995, la Peña Setrill es va unir a la confraria per a donar major rellevància a l'acte, que cada any aconsegueix reunir a diversos centenars de persones en una jornada festiva en què s'honra a la patrona de Traiguera.

'El Morongo' la més accessible

Prop de mil persones amb algun tipus de discapacitat han utilitzat la platja accessible del 'Morongo' de Benicarló entre els mesos de juliol i agost. La platja benicarlanda ha sigut la que més serveis ha prestat de tota la província de Castelló, gràcies a la infraestructura de què disposa i que posa al servici de les persones amb algun tipus de discapacitat. En concret, ha sigut 967 les persones que han utilitzat este servici, que a Benicarló s'encarrega d'atendre Creu Roja. El punt accessible compta amb una persona de vigilància, cadires i croses amfibies, zona d'ombra per als usuaris, passarel·la d'accés al mar, papereres

i cartell señalizador de la platja. No obstant, no tenia cabines de wc, vestuaris i dutxes en la zona d'ombra habilitada i les passarel·les d'accés a la mar no arribaven fins a l'aigua, com marca el Plans de platges accessibles. Estes deficiències van ser denunciades pel col·lectiu Cocemfe Vinaròs, que a l'inici de la temporada va elevar les seues queixes a la regidora responsable de l'àrea, Joaquina Bel. El problema de la distància de les cabines no es va solucionar, encara que sí es van disposar més metres de passarel·les. A pesar de les deficiències, la platja benicarlanda ha sigut la més utilitzada de tota la província.

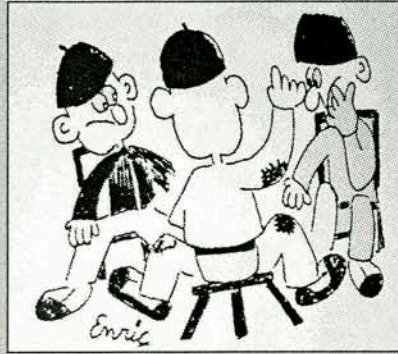
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Aquesta setmana amb el viruji que s'ha girat els tafaners no hem pogut complir el 100% de la nostra feina. Uns per malaltia, altres per droperia, no ens hem reunit i no hem pogut ficar en solfa tot allò que teníem preparat. Encara així, estem ací, dient la nostra.

I per on comencem; no podia ser d'altra manera, encara que de segur el lector ens dirà que li copiem, no em pogut estar-nos de parlar de la "rata panada" eixa que regalaven. No sabem el que pretenien, donar-li publicitat, fer-la volar de nou, ficar-la a més escuts ..., no ho sabem, encara que, després de veure-la enganxada per prous llocs, suposem que deu ser una campanya per nomenar-la: mascota valenciana. Home, encara que no han estat excessivament originals, sembla que la hagen copiat la campanya de recuperació del burro català, potser ara a las espanyas si ja ens consideraven beneïts, ara també serem garrepes. Personalment preferim aquest últim. Ja ens han fotut prou.

I ja que parlem de fotuts, fotuts estaran els ciutadans que cada dos per tres es troben una tanca, de sobte, al mig del carrer. Aquest poble es caracteritza per greus problemes de trànsit i, els camions, grues, obres ..., ja ho sabem, fant el que els rota sense que ningú de l'administració li fique fre. A això ara cal afegir una

nova moda, com l'aparcament està prou complicat a les mateixes obres hem observat que ara, fiquen tanques per aparcar els vehicles de l'obra per les contornades i, per a més fotesa, quan no està el vehicle, a l'hora, d'esmorzar o dinar, canvien la tanca pel vehicle o viceversa. Sempre tenen lloc per estacionar. N'hi que són espavilats.

Alguns seran espavilats, però al nostre ajuntament n'hi ha d'encantats. Al BOP de la província, el nostre ajuntament, trau al bisbat de Tortosa, perquè diu que no l'ha trobat per notificar-li que el convent de Sant Francesc ja és un museu. No pot ser! A qui li van comprar el convent? De tota manera, segurament la culpa no era de ningú. Nosaltres tenim una teoria, quan va anar el notificador, el bisbe no estava en casa. Coses que passen.

I en passen en aquest poble. Este passat cap de setmana vam escoltar, bo la vam veure, la festa eixa dels "benicarlínhos blaus". Home, que volen que els diguem, soroll en van fer, banderetes en

van penjar però ...porqueria en van deixar. Al tanto, tots els que hi eren, segurament no la van deixar, però alguns energúmens (l'adjectiu ens sembla suau), van pensar que amb el confeti no n'hi havia prou i, van pensar que també podien deixar la seua empremta, amb l'aigua del seu pirulí particular, a més d'una cantonada. Per a properes mostres d'incontinència ...urinària els emplacem a ficar pixadors públics. A veuer si els tocarà canviar el nom per "mrrrраниhos blaus".

Canviat de qüestió, algú sap que li passa al nostre Pp? Últimament no se'l sent. Sembla com si hagen llegit la cartilla al regidor Flos o que el govern d'ara ho fa tot bé. Nosaltres tenim la teoria que deuen seguir, de totes totes, la teoria del seu líder, Mariano Rajoy. Només parlaran de futur. Què no en deuen tindre?

I un recordatori. En aquest poble les tanques dels bous, les llumetes, l'escut de la plaçac de la consti, són de per vida? La nostra resposta és que van de festa a festa, com el joc de la Oca, i com s'arrima el nou d'Octubre, ja tenen el cartell ficat i, després, la hispanitat, ja tenen les tanques ficades, per a la màxima expressió hispana, els bous. Podien deixar-ho per a Nadal i fer bou embolat. Com insinuava Xavi, ens podren torrar unes bones llonganisses.

laveudebenicarlo@eresmas.com

envia'ns les teues col·laboracions abans de dimecres a l'adreça de dalt. Recomanem no escriure en majúscules i fer-ho en una extensió raonable. Som la teua veu

La Banda als Moros i Cristians

El passat cap de setmana en Peníscola es va celebrar, dissabte i diumenge, la tradicional desfilada dels moros i cristians. Enguany complien el seu 20é aniversari, i encara que la tarde de dissabte no va acompanyar, pel fred que feia, es va congreguar nombros públic, tant de Peníscola com de fora. Però amb el colorit del cel tancat i en tenebres, on els moros van conquistar el castell, realitzant un petit castell de focs d'artifici per a celebrar la seua victòria sobre els cristians, la banda de música Ciutat de Benicarló, va ficar el to musical, un any més, i els percusionistes, juntament amb la resta de components, van rebre grans aplaudiments pel moltíssim públic assistent a l'acte. La banda va desfilat amb la "filà" dels cristians, on el diumenge, la baixada del castell va ser una apoteosis de públic i ressonància dels timbals pels carrers estrets on, els cristians, reconquerien el seu feu

expulsant els moros del castell.

El Cor Da Capo va participar a les festes majors de Tarragona

El darrer cor nascut al nostre poble, Cor Da Capo Benicarló, fou convidat per a fer un dels concerts emmarcats dins el programa d'actes de les Festes Majors de Sta. Tecla. Juntament amb el Cor L'Àncora de Tarragona, un dels cors de més antiguitat a Catalunya, van aconseguir deixar el llistó molt alt dins el món coral.

Es va dur a terme el passat dissabte 17 de setembre sent escenari l'Església del Convent de les Carmelites Descalces de la ciutat (església que destaca per la seva excel·lent sonoritat i per això, prolífica quant a concerts d'aquest caire).

El cor benicarlando va organitzar un autobús per al viatge. Així doncs, socis i simpatitzants van poder visitar la Tarraco romana i més tard, gaudir de la vetllada amb les dolces veus d'aquests joves que un cop més van ser premiades pel públic en general amb llargs i efusius aplaudiments deixant el nom de Benicarló en molt bon lloc.

El cor Da Capo va interpretar, després de la intervenció del cor tarragoní, peces d'origen, època i estils ben diferenciats; els espectadors van viatjar des del s. XVII fins l'actualitat amb cants renai-xentistes, religiosos, espirituals o tradicionals i populars d'alguns països com Cuba, Irlanda, EE.UU., Anglaterra, etc. Tot un gran ventall de possibilitats sonores de qualitat per a tots els gustos. Per finalitzar el concert, els

dos cors s'agermanaren per acompanyar-se amb el tradicional "cant comú".

Ja ho sabeu, si voleu saber més, el proper concert en solitari a Benicarló d'aquests joves sota la direcció de M^aCarmen Gellida serà el proper dissabte 24 de setembre a les 20h. al claustre del Convent de Sant Francesc, estrenant així la música coral en aquest nou centre cultural de la ciutat.

Tolito

La moció de censura no s'aprecia al carrer. A peu d'obra tot segueix igual. Gossos amb perill sense lligar ni morrió, barreres de bous fora de temps, terrasses envaint les voreres, la brutícia sense control de les construccions, l'absència d'urinaris públics, el bus bloquejat davant l'església Sant Bertomeu i els sorolls. Passats uns mesos Benicarló encara és un poble incòmode que no permet una passejada tranquil·la, que no ofereix

una agradable estada enlloc, que no disposa en tot el casc urbà d'un sol indret on relaxar-se còmodament o xerrar tranquil·lament amb els amics. Els decibels brutals de cotxes i motocicletes bombardegen sense pausa la qualitat de vida local. És un atac premeditat que lluita per la marginalització de vianants, ciclistes i residents amb la connivència del poder. En nom d'allò que en diuen el progrés l'antiga autoritat atorgà immunitat al guiri-

gall del vehicle motoritzat i l'entronitzà mitjançant el cagarro de la plaça Constitució, monument a l'estultícia urbana i la contemplació estúpida del trànsit rodat. La nova autoritat no s'ha atrevit a qüestionar la graciosa concessió. Tubs de fums i motors trucats ens sotmeten a diari davant la política de braços creuats de la governació local. El concepte d'espai públic era i és un ens desconegut a Benicarló.

Mostra del mon àrab

Una finestra al món marroquí que viu a Benicarló s'ha obert en l'antic Museu Arqueològic municipal. L'associació marroquina d'integració cultural de Benicarló presenta un complet catàleg d'objectes, vestits i efectes que formen part de la seua vida diària i que ens transporten a la seua cultura, el seu forma de vida i les seues tradicions. Una exposició que pretén, en definitiva, traspasar les fronteres dels separatismes i treballar per la integració.

L'associació, que s'ha creat recentment a Benicarló, té entre els seus objectius fomentar la igualtat i la tolerància, denunciant tota forma de xenofòbia i racisme. D'altra banda, pretén conservar i fomentar les tradicions culturals i socials del seu país d'origen, com a part important de la seua identitat. A través d'un complet programa d'activitats, que inclouen cursos, confe-

rències, campionats esportius i exposicions, els marroquins residents a Benicarló pretenen

integrar-se en la vida local sense perdre els seus senyals d'identitat.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors:
 CUC, XAVIER
 MUSSOL, CAR
 JOSEP V. TAU
 SEGARRA, RIC
 Fotografies/ N

El PP demana que s'espavile el bipartit

text NATÀLIA SANZ

"Estem intranquils". És l'afirmació que s'ha fet des del Partit Popular de Benicarló després de comprovar que el nou equip de govern "no ha fet res". Francisco Flos, portaveu dels populars a Benicarló, ha lamentat la "paràlisi" de la ciutat a pesar d'estar previstos en els pressupostos municipals una sèrie d'obres "que encara no han començat, a pesar que van anunciar alegrement que ho farien en el mes de setembre". Flos ha recordat que el bipartit benicarlano va anunciar l'inici de diverses obres per a este mes "i no s'està veient la seua gestió". Així, ha recordat els anuncis de l'inici de les

obres del carrer Santa Magdalena, del Mar, Alcalá o la remodelació de l'oficina de turisme. Respecte d'això del nou col·lector del passeig Marítim "encara no tenen ni fet el projecte", va recordar.

El popular va assegurar que els pressupostos municipals en vigor, "treballats i acordats des de diferents àrees" no estan sent executats. No obstant, va denunciar que s'ha canviat el mobiliari urbà de dos vials de la localitat per altres models que "no són millors que els d'abans", deixant de costat actuacions que els populars consideren importants i de més necessària intervenció.

Per la seua banda, José Joaquín Bautista, exregidor de Festes, ha criticat diversos aspectes de les

passades festes patronals. Al seu entendre, la decisió de realitzar l'acte de proclamació de la Reina de les festes en la plaça Constitució "va ser una falta total de respecte cap a les Dames i la Reina". Bautista, que va qualificar l'acte com "elegant", va lamentar la presència de públic en bermudes en la contornada del recinte tancat per a les autoritats que, segons va denunciar, va deslluïr l'acte. D'altra banda, ha criticat també que quasi un mes després de la finalització dels festejos, encara no s'hagen retirat algunes barreres taurines, les llums i garlandes o no s'haja netejat la pista on se celebraven els balls. "Potser és que ja valen per a Nadal", va arribar a ironitzar.

Per al Pilar... tres dies de bous

Sra. directora de la Veu de Benicarló:

Com podrà veure de seguida tot açò de la lletra no em va massa, per això li demano que els correctors de la revista li peguen una miradeta a aquesta carta i posen els punts i comes on més convinga, a més de corregir alguna falta o incorrecció. Moltes gràcies per davant i entrem en matèria.

Jo soc molt aficionat al bous i l'altre dia, veient que no llevaven les barres dels carrers, li vaig preguntar a un que està embolicat en tot això dels bous: "Xè, com és que no lleven les barreres?" Ell em va contestar: "Per al Pilar faran tres dies de bous." Jo en un primer moment no vaig caure i el tio em

va vendre la cabra. Jo, que despatat ho soc prou i tard en reaccionar, també, m'ho vaig creure de totes totes i vag començar a pegar-li voltes: Nou d'octubre, dia de la Hispanitat, el Bloc, el nou estatut, el PSOE, ... No sap bé les coses que vaig arribar a pensar. Al final vaig aplegar a una conclusió: això és que els que manen ara (PSOE i Bloc), com tenen temor de ser menys espanyols que els del PP, volen volen promocionar la festa de la Hispanitat.

Total que al cap de quatre dies comencen a retirar poc a poc les barreres i de seguida vaig pensar: "Mira que eres borinot! Com te l'han pegada!" Però posats a pensar, la idea no està tant malament. Per al pont del Pilar, que no de la

Hispanitat, no estaria malament fer tres dies de bous. En compte de fugir la gent es quedaria i molta gent vindria de fora. Negoci per a tots!

Segons m'ha dit mon pare quan ell era petit feien bous pel Camí la Mar per a Sant Pere i encara més, el pare recorda haver sentit parlar de bous al Camí Convent. Per què no bous per al Pilar? És deixar les barreres vint dies més del que han estat.

De moment és una proposta: Bous per al pont del Pilar, encara que enguany no hi ha pont. A veure si algú s'anima i aquesta idea es fa una realitat.

Moltes gràcies senyora directora i felicitats pels 500.

Torero burlat al camí la mar

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

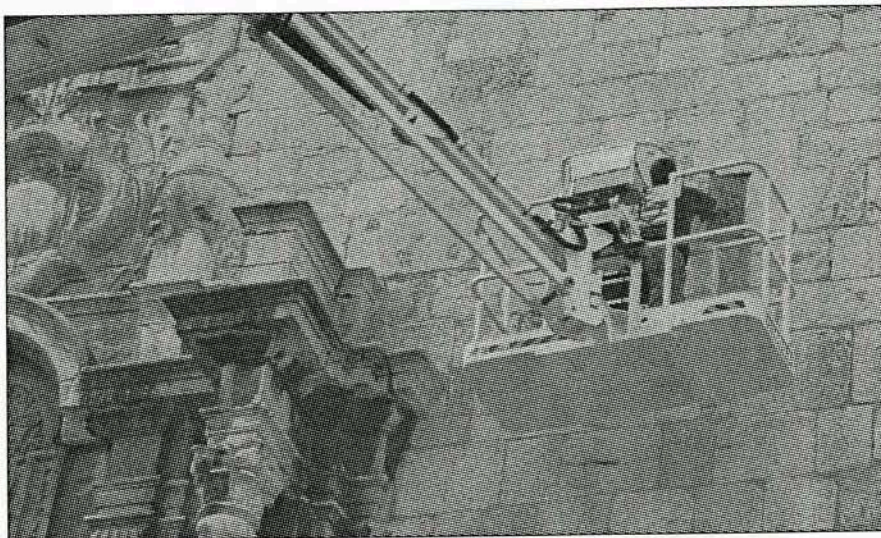
La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Guerra als coloms

text NATÀLIA SANZ

L'Església de Sant Bartomeu de Benicarló ha sigut protegida contra els coloms. L'interior del temple estava registrant una plaga de coloms que acampaven a gust per tots els racons i que s'introduïen a través dels orificis de respiració de la volta que existien en les fatxadades. Una vegada en l'interior dels revoltos, els animals accedien al temple pels forats d'on antigament penjaven les làmpares de les capelles laterals. La seua presència estava provocant desperfectes en els altars laterals, així com acumulacions de brutícia que obligaven a netejar diàriament el temple parroquial. D'altra banda, es corria el perill d'acumulacions de defecacions en els llocs menys accessibles, amb el consegüent risc per al patrimoni existent en el temple. En este sentit, es va decidir una vegada descoberta la ruta de les aus, tancar amb unes reixes l'entrada a la volta. D'esta manera, s'ha aconseguit un doble efecte positiu. D'una banda, els coloms no poden accedir a l'interior i per un altre, la volta continua tenint la respiració que necessita per al seu manteni-

ment.

La presència de coloms i la seua facilitat de multiplicació està provocant nombrosos problemes al patrimoni. El cas de l'església de Benicarló no és un fet aïllat ja que la presència d'este animal, que s'ha convertit en quasi una plaga urbana, ha provocat danys irreparables en diversos monuments espanyols. Els seus excrements contenen substàncies corrosives que ataquen principalment a la pedra, amb els consegüents riscos que suposa per a les fatxadades. A Benicarló, la seua presència s'ha convertit en part del

paisatge urbà en la contornada de l'església de Sant Bartomeu i solen utilitzar el campanar de l'església parroquial com a lloc de reproducció. No obstant, últimament s'havia detectat un augment espectacular d'este tipus d'aus en l'interior del temple. El clero, preocupat, va decidir tancar els orificis d'entrada com una mesura per a intentar que els animals no provocaren també desperfectes en l'interior de l'església. Ara, només s'espera que els espavilats animals no descobrisquen l'existència d'altres orificis d'entrada. Sant Bartomeu vigila.

Esborrany d'un nou Reglament

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha aprovat el reglament de Participació Ciutadana en la comissió informativa de Governació. S'inicien així els tràmits administratius encaminats a l'aprovació definitiva d'este nou instrument que permetrà l'accés dels ciutadans a la vida municipal. L'esborrany deurà ara ser sotmés a informació pública una vegada es publique en el BOP l'acord adoptat pel consistori per a rebre possibles al·legacions, que seran estudiades i debatudes en el Ple en què se sotmeta a la seua aprovació definitiva. Juan Lores, regidor de Governació, ha destacat que "la col·laboració de la ciutadania en este projecte és molt important, ja que contribuirà a fer un Benicarló més sostenible, més participatiu i socialment

més just". El text complet del reglament es pot consultar en la pàgina web de l'ajuntament de Benicarló.

Entre altres aspectes, el reglament arreplega la intenció del consistori de potenciar l'ús de la firma electrònica i la creació d'un butlletí d'informació municipal de caràcter mensual. A més, l'ajuntament podrà sotmetre a consulta popular els assumptes de competència municipal que tinguen interès per a la ciutadania, exceptuant els d'Hisenda local. També es regula la convocatòria d'audiències públiques, en les que el primer edil convocarà tots els veïns que ho desitgen a sessions específiques obertes, per a ser informats i escoltats en temes de competència municipal. D'altra banda, es regula la intervenció de la ciutadania en els plens municipals i en les comissions informatives.

La Escalera representa demà Nuestra Natacha

text REDACCIÓ

Aquest dissabte 24 de setembre a les 22.30 hores i el diumenge a les 19 hores, el grup de teatre amateur La Escalera posa en escena en l'Auditori de Benicarló l'obra d'Alejandro Casona "Nuestra Natacha", una de les més importants del seu reconegut autor. "Nuestra Natacha" es va representar a Benicarló en 1937, en plena guerra civil. Van ser els actors els estudiants de l'Institut de Batxillerat, dirigits per la seva professora, Isabel García Daudén. Eren temps molt difícils, però aquella representació va suposar un clamorós èxit. Va ser l'última vegada que va alçar el teló el cèlebre Teatre Ruiz, posant fi així a la febril activitat escènica d'aquell Benicarló del primer terç del segle XX.

Queden per a la història els noms dels joves intèrprets d'aquella representació: Isabel García, Agustina Forés, Remedios y Carmen Gascón, Pepita Borrás, Rosita Fibla, Gorgonio Palau, Sebastián Rambla, José Sancho, Mariano Alberich, Manolo Febrer i Antonio Soriano. Des de La Escalera es vol que aquesta posada en escena servisca de just homenatge a tots ells.

Aquesta meravellosa obra d'Alejandro Casona, ja va ser representada el passat mes de maig, obtenint un sonat èxit, assolint divertir i emocionar a centenars d'espectadors. Però van ser molts els afeccionats que en aquella ocasió es van quedar sense veure-la. Per això, i a petició de nombrosíssim públic, l'Escola de Teatre l'Escenari ha decidit tornar a reposar-la en l'auditori benicarlando.

N340: Sense caure a les brases

Benicarló decidirà el traçat de la N340 al seu pas per la ciutat. És la conclusió a què es va arribar després de la reunió que van mantindre tècnics de la Unitat de carreteres de Castelló i del Ministeri amb el Consell Agrari de la ciutat i el consistori, en la que també va estar present Juan María Calles, subdelegat del govern a Castelló. En la mateixa els tècnics van exposar els avantatges i inconvenients del traçat proposat pel Ministeri, que partiria pel centre el terme municipal, com van aolegar en el seu moment els afectats. D'altra banda, es va estudiar la proposta que en el seu dia va fer el consistori i el Consell Agrari, que van demanar de manera conjunta que la variant quedara pegada a l'AP7, al considerar que afectaria menys propietats agrícoles. En este sentit, després del debat es va obtindre el compromís per part dels tècnics de realitzar un esbós de les possibles afeccions que tindria el traçat proposat pels benicarlandos "perquè a veure si eixim del foc i caiem en les brases" va explicar Enric Escuder, alcalde de Benicarló. El primer edil va sostindre que "és necessari obrir un debat perquè està en joc nostre futur" i va recolzar al Consell Agrari en la seua decisió de demanar per escrit les possibles afeccions que tindrà el nou traçat.

Escuela de Teatro l'Escenari

Información y Matrícula:

Hasta el 30 de septiembre. De 17.30h. a 20.30h.

Calle Mayor, 42 -Benicarló- Tel. 635671806

Nova ordenança contra el soroll (i 2)

El soroll es defineix com so no desitjat produït per activitats humanes. Des de fa poc, se'l considera un contaminant i té una regulació legal adient; la pol·lució atmosfèrica i la contaminació de les aigües foren abordades abans que el soroll. Fou a la Declaració de la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Humà, celebrada a Estocolm l'any 1972, on és reconegué el soroll com agent contaminant. La seva Recomanació núm. 14 anima a la realització d'estudis per elaborar normes internacionals sobre la mesura i limitació de les emissions acústiques.

Des dels anys setanta del segle passat, la Unió Europea (UE) ha regulat diverses fonts sorolles -tubs d'escapament dels vehicles a motor, aeronaus subsòniques...- amb normatives específiques. A 1996, la Comissió Europea (CE) presentà el Llibre Verd del Soroll sobre la política futura de lluita contra el soroll. Vuitanta milions d'europeus estan sotmesos a sorolls excessius.

La Directiva 2002/49/CE d'avaluació i gestió del soroll pretén establir un enfocament comú per tota la UE. Es vol determinar l'exposició al soroll mitjançant l'elaboració de mapes acústics que seran el punt de partida dels plans d'acció per disminuir la contaminació sonora. Es pretén posar tota la informació a l'abast de la ciutadania. Amb aquesta directiva, canvia el punt de vista des de les fonts de soroll a l'exposició global que tenen els receptors. La directiva obligà els Estats membres a controlar el soroll de les aglomeracions urbanes de més de 250.000 habitants des de 2004 i a l'enviament les dades a la CE. A partir d'enguany, el control s'ampliarà a les línies de ferrocarril i carreteres molt transitades, i als principals aeroports. Abans de finals de 2008, els Estats redactaran els plans d'acció contra el soroll.

La normativa estatal acústica espanyola ha sigut escassa fins la Llei 37/2003 amb la que es transposa la directiva de 2002. Aquest retard o vuit legal a la legislació de l'Estat ha sigut compensat per normatives de les diverses autonomies. La normativa que regula l'impacte del soroll al País Valencià està formada per la Llei valenciana 7/2002 i el Decret 266/2004 que la desenrotlla. Els ajuntaments desenvoluparan gran part de la norma a les seves Ordenances Municipals (OM). Els municipis de més de 20.000 habitants hauran de elaborar un pla acústic municipal per a identificar les diverses àrees acústiques del poble i adoptar mesures que permetin situar els nivells sonors dins de la llei; a l'exterior de les cases, 55 decibels (dB) pel dia i 45 dB per la nit. La llei permet la declaració de Zones Acústicament Saturades (ZAS): són aquelles on hi ha nivells sonors elevats per l'excessiu nombre d'activitats recreatives, bars, trànsit... La declara-

ció de ZAS, a iniciativa de l'ajuntament o de persones interessades, pot comportar la no concessió de més llicències d'activitats, l'establiment d'horaris restringits o la restricció en la circulació de certs vehicles. La llei regula l'aïllament acústic dels habitatges, les condicions acústiques de les activitats comercials, industrials, espectacles, locals tancats o a l'aire lliure, treballs a la via pública i de la construcció, alarmes, vehicles, electrodomèstics i del comportament dels ciutadans. Les sancions poden anar des de 60 a 60.000 mil euros.

L'anterior Ordenança Municipal (OM) de Benicarló data de l'any 1992, l'actual, aprovada al ple de juliol, incorpora molts dels elements de la nova llei valenciana. Hi ha certes especificitats

com la moratòria de l'OM durant les Falles i les Festes Patronals.

Les lleis mediambientals es fan efectives si es coneixen i s'exigeix el seu acompliment davant dels poders públics. Una veïna de la ciutat de València que vivia prop de la plaça Xúquer -una zona de pubs i bars- es queixà del soroll i de l'aldarull nocturn a les diverses instàncies judicials estatals. Encara que el barri estava declarat a ZAS, els tribunals espanyols dictaminaren que la querellant devia demostrar la pertorbació que li causava viure allí. Presentà la causa al Tribunal Europeu de Drets Humans qui sentencià que la demandant havia patit una greu violació dels seus drets per la passivitat de les diverses administracions públiques. Aquesta sentència ha fet que els tribunals estatals es preguin més seriosament la contaminació acústica.

L'ajuntament de peníscolà aprovà declarar el complex Peníscola Platja i els seus voltants zona acústicament saturada com a resposta a les reiterades protestes veïnals. Hi havia més de 15 pubs en un espai tancat. El problema que ara té l'ajuntament és on ubica aquests locals. Molts estan instal·lant-se al casc antic. Es traslladarà el problema d'un lloc a un altre?

A Benicarló, la ubicació de molts locals d'oci a la zona del port ha fet disminuir el soroll del centre del poble i de carrers com el nomenat del "vici". Els sorolls que patim es deuen a la circulació rodada cada cop densa i al gran nombre d'obres de construcció que hi ha. L'ajuntament, Benicarló té més de 20.000 habitants, haurà de redactar un Pla Acústic Municipal, per a quan?

La contaminació acústica cal gestionar-la de forma preventiva, ordenant els diversos usos de l'espai urbà, i no esperar a que els nivells sonors superen els llindars legals. S'està considerant el soroll com a factor a reduir en la redacció del nou PGOU de Benicarló?

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 501

text EL LECTOR

Els molinets de vent, tornem amb els molinets de vent. Què vol que li diga? A mi, com a molts que conec, l'actitud populista d'un important sector de la classe política respecte a la construcció d'un parc eòlic davant les nostres costes m'indigna prou. Tothom té clar que necessitem un nou model energètic per fer rodar el món; necessitem una energia neta, inesgotable i que no ens tinga sempre amb l'ai al cor. També ha quedat ben clar en els darrers temps com resulten de perilloses les centrals nuclears. Tal i com està el món qualsevol boig podria fer una malessa de dimensions incalculables, això de prémer el botó o fer petar qualsevol central ja no és una possibilitat inviable. I que ara, per un grapat de vots i un tros de poder, se'ns vulga parlar d'impactes visuals i inquietuds que tradicionalment han importat un rave a la classe dirigent em sembla, si més no, una actitud decantada cap al cinisme. És que, per exemple, a Vinaròs no causen un fort impacte visual els megalítics edificis de la primera línia de costa?, és que ací no és un atemptat a la vista la famosa torre? Si de veritat ens creiem -s'ho haurien de creure aquells partits que es proclamen ecologistes- que aquest planeta no es pot moure amb les possibilitats energètiques actuals, bé hauríem d'assumir que algun preu hauríem de pagar, no? Ens quedarem sense peix, ens destruiran la costa. Vaja. No, no és això, la costa i el peix se'n aniran a pacte perquè les barques no tenen consciència de com està tot de sobreexplotat, se'n aniran en orris pels abocaments incontrolats, es faran pols per manca de depuradores, es moriran per la immensa quantitat d'aigua contaminada que sortiran de les rentadores, dels rentavaixelles i dels vàters i les dutxes de les

macrourbanitzacions del nostre "progrés". A que és així? I encara hi ha qui va fent el pacai enclavant crevetes de fusta a la vora de la mar perquè des de la punta del moll podrem veure uns molinets que -científicament demostrat- no alçaran a la nostra vista més d'un parell de centímetres. Impacte visual... però si l'sky line de Benicarló tot poblat per un bosc de grues fa temor! Deixem-ho córrer.

La Veu ja pesa més. Es noten aquestes quatre pàgines noves. Feia no sé quantes setmanes que hi apareixia ni una entrevista i ara, de sobte, dos. Interessant la que la senyora "Redacció" -qui és "redacció"? què significa "redacció"?- li realitza a Josi Ganzenmüller. A mi em sembla d'un mèrit extraordinari el que fa aquest senyor a Benicarló, com té de clares les idees, com és d'agosarat i temerari; m'agradaria però que un dia o altre s'atrevera amb una obra en valencià que no fóra necessàriament còmica ni de caire localista -conste que dic aquest mot en el més noble sentit que se li puga donar. L'altre interview, signat pel senyor Jordi Maura -qui és "Jordi Maura"? què significa "Jordi Maura"?- no té ni una línia menyspreable. L'entrevistat és el nou president del PP local. José María Serrano sí que és un home popular -conste que dic aquest mot en el més noble sentit que se li puga donar-, inquiet, dialogant, que es creu el que diu, disposat a treballar pel seu poble d'una manera absolutament altruista. Tant de bo el Salao se'n puga sortir en bé, malgrat com ho té de difícil en un partit que empara i promou a discreció el conflicte lingüístic, que a hores d'ara no pot presentar-se a Benicarló amb els deures fets després de tants anys al poder, un partit en què són els caps visibles personatges d'una tendència pinotxeca tan exagerada com la que han demostrat Zaplana Hernández-

Soro, Acebes o el propi senyor Aznar, un partit amb càrrecs tan sota sospita per tantes coses com el senyor Fabra, un partit, en fi, amb una necessitat imminent de rentar-se la cara, la roba i les vergonyes. Mà ferma, Serrano, i, encara que això sembla un contrasentit, mà esquerra.

M'alegro d'allò més del retorn de la Graderia Inquieta. Que continue, que això del futbol sala té molts adeptes en aquest poble i cròniques tan bones com aquestes no les trobaran enlloc els aficionats. Ara que, em fa l'efecte que La Veu de Benicarló no deu ser la publicació periòdica favorita de tota aquesta jovenalla que ha estat escollida millor afició de les espanyes.

També m'ha agradat la nova secció de caduferies. De moment, no en sé ni una. Sóc, ho he confessat en més d'una ocasió, un mal benicarlano.

I ja està, senyora Garcia, com sempre m'he quedat amb un fart de coses sense poder-li explicar. M'enrotlló massa i un dia d'aquests m'escurçaran l'espai. Ah, com m'agradaria aprofundir, per exemple, en la carta que els ha enviat el president de la Comissió de Festes. Com deu estar de cremat pobre xicot havent de llegir parides com les que li ha tocat llegir!

EL'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Va, més d'una. A la portada. El Benicarló, segons es pot mig endevinar en la pseudocrònica interior, va empatar al camp de l'Orpesa i no va perdre.

El SALT en segueix fent de les seues. La Graderia Inquieta esmenta com a "trobada" -moltes vegades, tres o quatre- el partit que van disputar el Benicarló Fútbol Sala - Grupo Poblet contra el Playas de Castellón; és clar, "encuentro", "trobada", "encuentro de bolilleras", "trobada de puntaires", no?

Què *mos* cal saber per a ser bons caduferos?

Primer que res, el nostre més sincer agraïment a tots els qui ens pregunteu alguna cosa del univers cadufero. És encantador el vostre interès.

No obstant, dues coses voldríem demanar-vos. La primera és que no patiu si la resposta que espereu tarda en arribar, en alguns casos ens haurem de documentar. Per altra banda hi ha qüestions que no ens pareixen massa correctes, com per exemple saber l'edat de cert personatge públic, o conèixer la quantitat de fadrins vells que hi ha al poble. Comprendreu que no és per ahí per on volem anar.

En relació a la pregunta de la setmana passada, després d'una llarga i animada deliberació, el consell de savis de La Veu, ha determinat que la resposta més escaient és la que diu que el nom de caduferos ens va vindre per la gran quantitat de cadufos que calia fer per a equipar les nombroses sèries del terme. Encara que després va tindre unes connotacions negatives per la mala costum que es compren que tenien els nostres avantpassats de guardar els diners dins d'un caduf, en comptes de gastar-se'ls com feien els habitants del poble del costat.

La pregunta d'esta setmana és d'escola:

Quin és el nom de la partida que hi ha entre el Bobalar i Sant Gregori ?

- Collet
- Mallols
- Clotals
- La sotà

L'any més sec

text NATÀLIA SANZ

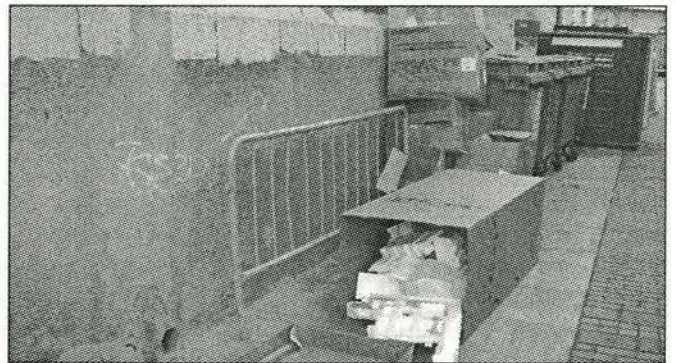
Esta setmana ha finalitzat l'any hidrològic més sec des de 1947, amb precipitacions mitges de 400 mil·límetres, la qual cosa suposa un any "molt sec" segons dades del Ministeri de Medi Ambient. Uns altres anys amb precipitacions per davall dels 500 mm i considerats també "molt secs" van ser 1947, 1964, 1980 i 1998.

En l'extrem oposat, segons la sèrie històrica, a Espanya s'han registrat anys "molt humits" amb pluges per damunt dels 800 mm, en 1955, 1959, 1962, 1963, 1965, 1976, 1987, 1995, 1996 i 2000. En els últims 10 anys les precipitacions a Espanya han evolucionat passant d'anys "molt humits" com 1995 i 1996 a un any "molt sec" en 1998, per a recuperar les pluges en 2000, com un dels anys més humits de la sèrie des de 1947, i posteriorment descendir en 2001 a un any "sec". En 2002 les pluges registrades van estar entorn dels 750 mm. de mitja, la qual cosa es considera "humit", para a partir d'ací descendir fins enguany, el més sec de la sèrie.

Les reserves d'aigua del conjunt dels embassaments d'aprofitament hidroelèctric se situen aproximadament en el 33% de la seua capacitat total, un 14% menys que les existents a finals d'agost de l'any passat.

participació
ciutadana

Una de ca fulano, altra de ca mengano, dos que en tiro jo i... viure que són tres dies! Per què hem de molestar-nos en reciclar, en ser un poc més cívics i en respectar les regles del joc de la vida? Cadascú que s'apanyel! Com faces el que faces no passa res... L'únic que pot passar és que si fas el que cal et diguen imbècil. Aquesta és la realitat de la vida del segle XXI. De quatre caixes hem tret i hem fet una tragèdia, però és ben trist haver raonar així.

10 anys

100 % benicarlandos

laveu debenicarlo

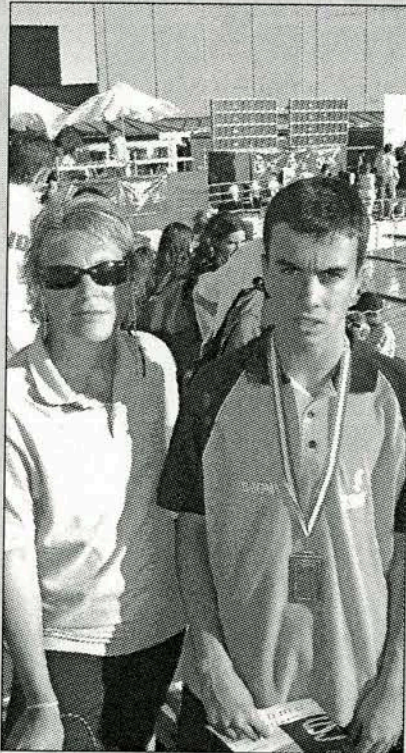
Xip-xap i a l'aigua

text CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

Una nova temporada i com no, noves il·lusions en l'horitzó del Club Natació Benicarló que una vegada finalitzades les sempre curtes vacances, inicien la temporada 2005 - 2006. Un Club entre els favorits de la Comunitat Valenciana per ampliar metes. Els 150 nadadors i nadadores del Club, dins les categories G1 al G5, juntament amb els 110 nadadors i nadadores d'iniciació en la piscina Mabel "calfen motors" en un inici de temporada amb ja molt bons resultats.

Diumenge passat 04/09/05 Ferrán Remolina va quedar en 2n lloc en la categoria infantil i en 7a posició absoluta, en la que va ser la 79a edició de la travessia al port de Tarragona, nadant una distància de 2.100 metres.

També el diumenge 11, Ferrán Remolina va repetir 2n lloc en la categoria infantil i el 14é en la general de la 70a edició de la travessia al port de Salou organitzada pel CN Reus, nadant una distància de 1700 metres. En categoria femenina la nadadora Susana del Olmo amb un temps de 24:35 es va alçar amb

el 1r lloc imposant la seva joventut i qualitat a la resta de participants ala quals no va donar opció. Una prova disputada per un llarg centenar de participants on estaven representats pràcticament tots els Clubs de Catalunya i amb el que es va iniciar l'escalfament de la nova temporada.

Partits de l'Ashland Bló futbol base

DISSABTE 24

10.00 PISTES D'ATLETISME
INFANTIL A -VALL D'ALBA
11.00 PISTES D'ATLETISME
CADETE-VALL D'ALBA

AMISTOSOS

(Alcossebre, futbol 7)

ALCOSSEBRE PREB.-BENICARLO PREB.
ALCOSSEBRE ALEVIN-BENICARLO ALEVI A

(Pistes atletisme Benicarló)

16,00 BENICARLO ALEVIN B-
REMOLINS BITEM

16,00 BENICARLO BENJAMI A-
REMOLINS BITEM

17,15 BENICARLO INFANTIL B-
REMOLINS BITEM

DIUMENGE AMISTOSOS

(Pistes atletisme Benicarló)

11,00 BENICARLO PREB.A-VINAROS A

11,00 PISTES D'ATLETISME
BENICARLO BREB.B-VINAROS B
12,00 PISTES D'ATLETISME
BENICARLO BENJAMI B-VINAROS
12,00 PISTES D'ATLETISME
BENICARLO ALEVI C-VINAROS

Partits futbol base cap de setmana

1a REGIONAL CADET
24/09/2005

C.F. UNI-SPORT "A" - A.C.D. PEÑISCOLA - CAMP "GAETA HUGUET" -CASTELLON 11:15
ELS PORTS - C.D. L'ALCORA "A" - CAMP FABRICA GINER 12:00
BENICARLO BASE FUTBOL - C.D. VALL D'ALBA "A" - PISTAS ATLE.-PARTIDA POVET 11:30
VINAROS C.F. "A" - C.D. RODA "A" - LES CAPSADES - 11:30

1a REGIONAL INFANTIL

C.F. UNI-SPORT "A" - A.C.D. PEÑISCOLA - CAMP "GAETA HUGUET" -CASTELLÓ - 11:15
ELS PORTS C.D. - L'ALCORA "A" - CAMP FABRICA GINER - 10:30
BENICARLO BASE FUTBOL - C.D. VALL D'ALBA "A" - PISTAS ATLE.-PARTIDA POVET - 10:00
VINAROS C.F. "A" - C.D. RODA "A" - LES CAPSADES - 10:00

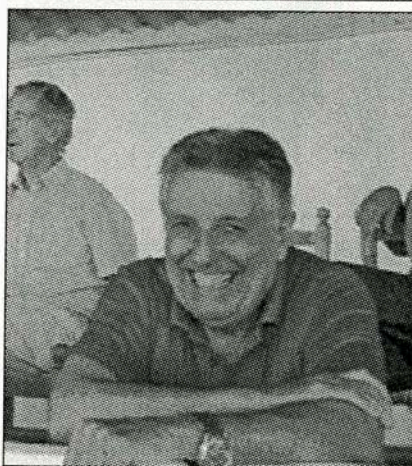
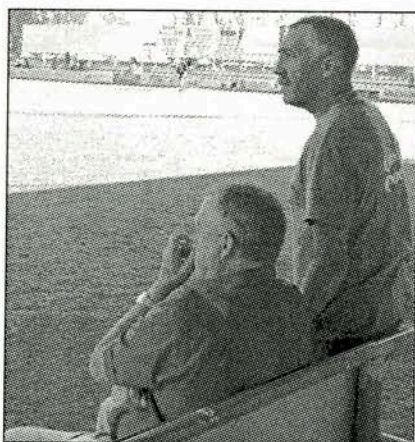
Segona victòria

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després del magnífic i espatarrant desplegament efectuat per aquesta secció la setmana passada, ara toca una mica de repòs. Encara no fa ni dos dies (cinc per a vosté) que es va jugar el partit i podria dir sense cap mena d'embús que pràcticament no me'n recordo de res. Bé, res del tot tampoc, perquè me'n recordo amb una nitidesa meridiana de la justa victòria del CDB. Això de justa s'ha d'agafar amb les dues accepcions més comuns, és a dir, que la victòria dels visitants haguera estat contrària a allò que es va veure al camp, i que només es va guanyar d'un gol. També m'he assabentat que es veu que els de l'Acero (equip que ens va visitar) gairebé no entrenen perquè sembla ser que aquest històric club no va massa sobrat de perra.

Potser algú es preguntarà com va anar el partit, ja que segons quin diari es llegeix, un pot perfectament no assabentar-se de res o, encara pitjor, conèixer coses que només va veure una persona. La veritat siga dita, i no m'ho he amagat mai, potser no sóc jo la persona més indicada per tal de fer una anàlisi crítica del partit. Per això no ho faré i només em limitaré a constatar el bon joc que va practicar el CDB, especialment al mig del camp amb Cornago i aquell xicot ros que es veu que ve del Numància de Sòria (sí, ja sé que això ja ho vaig dir la setmana passada, però és que m'agrada repetir-ho). Comprenc que no queda massa bé que encara no m'haja après els noms dels jugadors, però és que tinc mala memòria i per més que ho intento, no hi ha manera. Que no es pense ningú que això és una mesura de pressió respecte al tirà que em paga amb bitllets falsos, no. Diu la mare

dels meus fills que això que em passa està relacionat amb alguna malaltia, i que comence a fer un pensament perquè ella no fa compte de perdre més temps de la seua vida aguantant les bajanades d'un desmemoriat que no és capaç de mantindre la seua prole. Reprenent el fil d'allò que ens importa, li vaig deixar la càmera de fotos que tinc en usufructe a un amic per tal que fes algunes fotos del partit, i em va dir que li havia fet una a Xoco de molt bona. Desconec la temàtica de la mateixa, però m'ha insinuat que fa referència a unes boletes que pasta mentre està pendent del partit. També m'ha dit que en va fer una altra a la llotja i que sembla allò de los tres tenores, perquè diumenge passat vam rebre l'harmoniosa visita del gran tenor local Joan Oms que, tot i la pertinaç insistència dels aficionats, no va cantar amb la pelegrina excusa que ja ho

havien fet abans el porter i les defenses. Per això és que no sé si aquestes línies aniran acompanyades d'alguna instantània o, com la majoria de les vegades, només amb algun destacat poca-lliga amb lletres grosses que el redactor en cap s'encarrega de seleccionar entre les frases més desencertades i comprometedores de tot el text. Torno al partit. Una de les notes més destacades del mateix es va produir als darrers minuts. El col·legiat, que fins aleshores havia tingut una actuació mediocre (com sempre, la primera targeta groga va ser per a nosaltres), va voler arrodonir l'espectacle allargant el partit gairebé deu minuts. No content amb això, i quan passaven més de cinc minuts de l'hora, va assenyalar un penal contra el CDB del qual no puc dir res perquè no vaig veure-ho bé. Afortunadament, els del port de Sagunt van llançar-lo fora i la justícia va imperar com li agradava a Montesquieu, que no és una marca de xampany sinó una persona que, com va dir una vegada Alfonso Guerra, ja fa tres-cents anys que cria malves. Però la cosa no es va acabar ací. Quan l'àrbitre va xiular el final del partit, es va produir una tangana dins l'àrea petita del Benicarló que va acabar amb un jugador foraster estés pel terra.

Després em van dir que algú, fart de les seues provocacions, li havia pegat una colzada. També m'han contat que els jugadors de l'Acero van dir aquella frase tan sentida de "ja vindreu al nostre camp, ja". Esperem que el temps faça de relaxant i el partit de tornada siga un dechado d'esportivitat.

NOTA. El redactor en cap va tornar a posar la pota i, a la primera pàgina va donar com a guanyador l'Orpesa per dos a un. Espero que el lector eixe que té tanta mala llet el deixi a caldo.

El C.D. Benicarló Juvenil "A" goleja el Vinaròs "A" en el primer partit de lliga

text GREGORIO SEGARRA

Va començar bé la temporada per al Benicarló Juvenil. Els pronòstics, que el donaven com favorit en el partit de rivalitat inaugural de la lliga 2005/06, es van complir rigorosament en el Municipal de la Carretera de Sant Mateu i els rogets van ser absolutament superiors als llagostiners, que a més, venien amb baixes importants al partit.

En el primer temps el partit va quedar vist per a sentència amb un hat-trick de Gumbau, que segueix anotant gols de bella factura i, en la segona part, els de López López que es van limitar a ampliar encara més el marcador davant la impotència dels

joves jugadors vinarossencs. Al final tot va acabar amb un definitiu 7-0 en el tantejador. Després del partit Faelo Rivera, entrenador visitant, reconeixia la superioritat dels benicarlandos: "Teníem clar que el Benicarló és molt més equip que nosaltres i el resultat ho ha demostrat, a més, dels 18 jugadors que tenim en plantilla, tenim cinc lesionats, dels quals espero recuperar almenys tres per al pròxim partit. Per la seua banda Pepe López López no volia tirar les campanes al vol: "espero que puguem jugar a un ritme superior, perquè no estem tan bé com l'any passat. La temporada passada vam començar abans i vam tenir més entrenaments. Estem un 20% per sota que l'any passat al començament de la lliga. Si recupe-

rem aquest 20% per als enfrontaments molt durs que ens vénen, podrem veure realment la mesura del que podem fer en aquest campionat".

L'alineació del Benicarló va ser la següent: Jorge (Castañeda 62'), Víctor González, Hèctor (Fuentes 15'), Ortí, Santi, Víctor Esbrí, Juanjo, Fibla (Marcos Cano 46'), Pío (Emilio 62'), Gumbau (Alex Borrás 46') i Jordi Adell. Els gols van ser marcats per Gumbau (3), Jordi Adell (1) Alex Borrás (1) Santi (1) i Marcos Cano (1).

El pròxim partit es juga a Puçol, en principi a les 10 del matí del diumenge, si bé l'equip valencià ha sol·licitat jugar el dissabte, per la qual cosa cap la possibilitat d'un canvi d'última hora.

D'on bufa el vent

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Aquesta setmana ho tinc clar, més espès impossible. Tinc tal sequera mental que no tinc ni idea de per on tirar. Suposo que més d'un quan comence a llegir açò bufarà de gràcia pensant "ja era era hora, ens deixarà tranquils, per ara". Doncs, per ara té raó. Només per ara, més avall d'aquestes línies, ja veurem.

Mireu, normalment em fico en tot aquella institució o persona que considero fa les coses malament, però aquesta setmana, després d'una llarga reflexió, digna d'un cervell espès, intentaré donar el meu punt de vista sobre una qüestió, crec que candent en aquests moments: els parc eòlics. I dic parcs eòlics, no parc eòlic.

A veure, l'encariment del preu del petroli i el salvatge consum energètic que estem realitzant els humans ha fet que, energies que abans no comptaven, ara, comencen a tenir el seu pes específic i l'eòlica n'és una d'aquestes. Encara que hauria de semblar que fos una de les menys problemàtiques,

certament no és així i, l'impacte paisatgístic per una part i el soroll per una altra semblen, ara per ara, els dos problemes principals amb els quals s'enfronten aquelles empreses que han optat per fer-nos arribar la seua energia, per aquesta via, a les nostres cases.

Mirem-ho d'aquesta manera, no n'hi ha impacte paisatgístic en els molinets que trobem a les muntanyes de l'interior? No n'hi ha també soroll? Doncs, només amb aquestes dues premisses ja hauríem de pensar que els impactes, siguen del tipus que siguen, igual afecten també a la gent que viu en aquelles contrades. Si a més li afegim que el major consum energètic es produeix en les zones de la costa, per culpa d'un desenvolupament insostenible i irracional, no seria també lògic que els que vivim ací paguem la nostra part d'aquest consum, alíquotament, assumint la part corresponents d'aquests impactes?

De vegades la hipocresia de la qual hem fet, i fem, gala els ciutadans de la costa és mes que evident quan volem l'energia però no volem els estris que

la produeixen. Compte, no estic dient que açò pugua representar que les empreses ens plantifiquen els molinets allà on vulguen però sí que ja seria hora de repartir les càrregues entre costa i interior. Òbviament, açò, només es podrà fer començant l'edifici pels fonaments i des del diàleg i el consens entre totes les parts implicades. Si no és així patirem les conseqüències, l'administració farà ulls clucs i les empreses faran el que voldran.

Per tant, el que caldrà demanar, a totes les administracions, és que, abans de donar permisos segons les conveniències de les elèctriques, ja seria hora que es ficaren les piles i tingueren preparat un mapa eòlic de tot l'estat, no només de l'interior, com ara s'està fent, sinó de la zona marítima (terra i mar), on sembla que ara funciona allò del "campe qui pugua".

A veure si d'una vegada no només exigim responsabilitat als ciutadans i l'administració comença, d'una vegada, a assumir la seua, que ja li toca, i deixa d'anar a remolc de les situacions. I per cert, per a quan un mapa solar en un estat en el que les hores d'insolació són les més elevades d'Europa? Que també seria hora!

Però això seria un altre tema. Després de tot, sembla que no estava tant espès. O sí?

Per Xavi Burriel

El formigo ajuda a conservar muralles

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores